

FLOTTBRO, flåttbrö, f. 2. o. **FLOTTBRYGGA**, f. 1. Bro, brygga, som hvilat omedelbart på vattenytan, med stockar till underlag.

FLOTTE, m. 2. pl. *flottar*. 1) Se *Flotta*, 2 o. 3. — 2) (sjötl.) a) En mängd fast sammanfogade mastträder eller bjelkar, som flyta på vattnet, utanpå belagda med plankor, och begagnade att stå på vid kölhalning eller kalfatring, samt till transport af master, rundhult, &c. — 3) Se *Nödflotte*.

FLOTTFLÄCK, m. 2. Fläck af flott (se *Flott*, n.)

FLOTTGRÄS, n. 5. Se *Flotagräs*.

FLOTTGÖRA, v. a. 2. (böjes som *Göra*) Laga, att ett fartyg kommer af grund, så att det flyter. — *Flottgörande*, n. 4. o. *Flottgörning*, f. 2.

FLOTT HOLME, m. 2. pl. — *holmar*. Holme, som flyter ofvanpå vattnet i vissa sjöar, från ena stranden till den andra.

FLOTTIG, a. 2. 1) Som liknar flott. *Ett f-t ämne*. — 2) Blandad, tillredd med flott. *Man bör akta sig för f. mat*. — 3) Fläckad, nedsmord med flott. *En f. bordduk*. — 4) Hvars yta synes vara smord med flott. *Han har ett f-t ansigte*.

FLOTTIGHET, f. 3. Egenskapen att vara flottig.

FLOTTILJ, flåttl'lj, m. 3. Liten flotta (bem. 1).

FLOTTIMMER, flått-tim'mr, n. 5. sing. Timmer, som flottas eller blifvit flottadt.

FLOTTIS, m. 2. Se *Drifis*.

FLOTTMO, m. 2. (pop.) Mycket fin och föga lerblandad mosand, hvilken vid regn blir flytande som en välling.

FLOTTNING, f. 2. Handlingen, då man flotar (se *Flotta*, 1). — *Ss. F-stid*.

FLOTTQVARN, f. 2. Mjölqvarn, byggd så, att den flyter på vattnet.

FLOTTSTÅL, n. 5. Stål, som under räkningen förhåller sig yrt, och vill snarare smälta än välla.

FLOTTVED, m. sing. Ved, som flottas eller blifvit flottad.

FLUGA, f. 1. 1) Ett ganska talrikt insektslägte, af Tvåvingarnes Ordning, med korta spröten, köttfull sugmun och vid dess ända liksom två breda läppar. Arter deraf äro: Spyfluga, Köttfluga, Fönsterfluga, Middagsfluga och Regnfluga. *Musca*. (Fig. talesätt) *Slå två f-gor i en smäll*, på en gång vinna två särskilta ändamål, uträtta två särskilta saker, o. s. v. *Ej tåla, att en f. sätter sig på näsan*, blifva ond öfver minsta lappri. (Ordspr.) *En f. gör ingen sommar*, man bör icke från en enda individ, en enda omständighet sluta till det hela. — 2) (fam.) Stället på en frukt, der blomman suttit. — 3) *Spansk F.*, se under *Spansk*. — *Ss. Flugsvärm*.

FLUGBAGGE, m. 2. pl. — *baggas*. Ett insektslägte af Skalbaggarnes ordning.

FLUGBLOMSTER, n. 5. ell. **FLUGBLOMMA**, f. 1. Apoteksväxt, med vackra, gula blommor i toppen; lägges i mjölk, att förgifva flugor med. *Antirrhinum Linaria*.

FLUGFISK, m. 2. Se *Spigg*.

FLUGFÄGEL, m. 2. pl. — *fåglar*. Minsta arten af Honungs fåglarna, till kroppen mindre än en humla, ehuru med näbb och stjert 1½ tum lång. *Trochilus minimus*.

FLUGFÅNG, m. 2. Se *Flugsnappare*.

FLUGFÄLLA, f. 1. En nordamerikansk kärrväxt, hvars blad öf riktkiga af en kläbbig vätska, samt retiliga för vidrörande, så att, om en insekt vidrör dem, slå de sig i ögonblicket tillsammans

om den, och öppna sig ej åter, förrän den upphört att röra sig. *Dionea muscipula*.

FLUGGIFT, n. 5. Arsenikpulver, som användes att, lagdt i vatten, dermed döda flugor. Kallas äfv. *Flugpulver*.

FLUGMASK, m. 2. Puppen till en fluga.

FLUGNÄT, n. 5. Ett slags nät, hvarmed sommartiden hästar betäckas, för att skydda dem mot sting af bromsar och flugor, på sidorna försedt med nedhängande små tofsar, som fladdra af och an vid hästens minsta rörelse.

FLUGPULVER, n. 5. Se *Fluggift*.

FLUGSMUTS, m. 3. sing. Smuts, träck af flugor. *Förgyllningar blifva lätt skadade af f.*

FLUGSMÄLLA, f. 1. En rund, tjock läderlapp, fästad vid ändan af en käpp, hvilken begagnas som handtag, då man med läderlappen slår ihjel flugor, som träffas sittande på något ställe.

FLUGSNAPPARE, m. 5. Ett slägte af Sparfågellarna, med flera arter. *Muscicapa. Grå F.*, äfv. *Flugfång* kallad, 6 tum lång, ofvan brungrå, med mörkbruna fläckar på buvudet; inunder hvit, med gråbruna längdfläckar på hals och bröst; lefver af insekter. *M. grisola. Svart och hvit F.*, 5½ tum lång, på vingen en hvit fläck; hanen ofvan svart med hvit panna, inunder brun; honan ofvan gråbrun. *M. atricapilla*.

FLUGSVAMP, m. 2. Ett slags svamp, som är ganska giftig och blandas med mjölk, till gift för flugor. *Agaricus muscarius*.

FLUGTRÄD, n. 5. Svart Poppel. *Populus nigra*. Kallas äfv. *Poppelpil*.

FLUGVISKA, f. 1. Viska, enkom gjord att dermed fösa bort flugor.

FLUGÄGG, n. 5. Ett slags svamp, som liknar insektägg. *Diderma*.

FLUIDUM, flüidium, n. pl. *fluida*. (lat.) Flytande ämne, flytande kropp.

FLUKTUATION, flucktuatschón, f. 3. Vacklande, ostadighet, föränderlighet. [Fluct —]

FLUKTUERA, flucktuera, v. n. 1. Vara vacklande, föränderlig. — *Fluktuerande*, n. 4. [Fluct —]

FLUNDRA, f. 1. (nat. hist.) 1) Bröstfenigt fiskslägte, med kroppens ena sida färgad, den andra hvit, begge ögonen på den färgade sidan, munnen snedt sittande, kroppen platt, nästan lika bred som lång; simmer i sned ställning, med ögonvidan uppåt vänd. *Pleuronectes*. Dit höra som arter: den egentliga *Flundran* (se 2), *Rödspetta*, *Helgflundra*, *Piggvar* och *Tunga*. — 2) Art af nyssnämde slägte, gråbrun, gröngul och svartfläckig, med knottrigt skinn. *Pleuronectes Flesus*. (Talesätt) *Dum som en f.*, ytterst dum.

FLUNSA, f. 1. (pop. o. fam.) Flungs qvinna.

FLUNSIG, a. 2. (pop. o. fam.) Fet, däst och ovig. — *Flunsighet*, f. 3.

FLUOR, fluår, m. sing. (kem.) Saltbildande metalloid, som utgör radikalen i flusspatsyra.

FLUORVÄTE, fluårvvåte, n. 4. sing. eller

FLUORVÄTESYRA, fluårvvåtesyra, f. 1. (kem.) Se *Flusspatsyra*.

FLUSS, m. 3. (t. *Fluss*) 1) (med.) a) Se *Rheumatism, Katarrh*. — b) *Hvita F-en*, qvinnosjukdom, bestående i flytning af en hvit materia från lifmodern. — 2) (metallurg.) Lättsmält ämne, som vid metallers utsmältning tillsättes, för att ifrån metallens yta upplösa och bortföra de främmande kroppar, som eljest skulle hindra de smälta metallkolorna att löpa ihop. Sådana äro: borrar, flusspat, glas, basiskt kolsyradt kali, m. fl. — 3) Färgad glasart, hvarmed man härmar ädla